

Když prší

Když prší obloha je tak jasná
Když prší růžová na květech stromů je tolik čistá
tolik opravdová
a všichni se starají jen o ten déšť
Míjejí se na ulicích a nestačí jeden druhého soudit
Když prší cítím se svobodně mezi lidmi
Ale proč jen když prší

Život

Rozkvetlá zahrada
jež spojuje nás
Zahrada která vzkvétá i uvadá s námi
My co se o ni staráme i šlapem po ní
My květy co rostou a uvadají
My děti života

Měsíc

Na pusté namodralé pláni
stojíme v úžasu
Díváme se na planoucí trávu
jako by rosa mohla hořet tichým neslyšným plamenem
Jsme na pusté namodralé pláni
kde snoubí se černé stíny s květinami měsíční krajiny
Stojíme na širé noční pláni a pak pohlédneme nahoru

Do náruče

Vezmu tě do náruče a ponesu tě
Tak přece pro dvě srdce
je mnohem lehčí jít

Pohlednice

Brokátové chvění hvězd v pozdním šeru
Město jež je zahaleno světly a nasvíceno
Ohňostroje jak odráží se jejich podoba v neprůhledné noci
Starobylé fontány hrající vodní písň napříč věky
Kouzelné harfy obestřené závoji lehkosti
Jiná století jiné zvyky i barvy života
Přání štěstí a všeho dobrého
Měsíc se všemi jeho částmi
a na straně druhé krátké odkazy minulosti určené pro ty kteří jim rozumí
Odrasy prostoru a času zachované na dvou stranách tenkého kousku papíru

Převozník

Pojď se mnou neboj se
Převezu tě na druhou stranu
Pomůžu ti překonat strach
vždyť znáš už života cenu
Nemusíš se ničeho bát
Tolik dalších před tebou už své obavy překonalo
a teď můžeš i ty
Nejsem kostra v havraním hávu
Nemám tělo ani ruce

Jen má duše převezte tě na druhou stranu téhož slunce

Jen má duše - tvoje srdce